

Република Србија
УПРАВНИ СУД
Одељење у Новом Саду
III-4 У. 503/14
Дана: 11.12.2015. године
Београд

У И М Е Н А Р О Д А

Управни суд, у већу судија: Гордана Сукновић Бојација, председник већа, др Владан Станојев и Нада Балешевић, чланови већа, уз учешће судског саветника Наташе Малинић, као записничара, одлучујући у управном спору по тужби тужиље А.А. из ..., ... бр. ..., коју заступа Светлана Ивошевић, адвокат из Суботице, Кумичићева бр. 3, ради поништаја решења туженог ПОКРАЈИНСКОГ СЕКРЕТАРИЈАТА ЗА УРБАНИЗАМ, ГРАДИТЕЉСТВО И ЗАШТИТУ ЖИВОТНЕ СРЕДИНЕ број 130-351-328/2013-02 од 27.11.2013. године, кога заступа Покрајинско јавно правобранилаштво, уз учешће заинтересованих лица Б.Б. и В.В., обоје из ..., ... бр. ..., у грађевинском предмету, након одржане усмене јавне расправе на дан 09.12.2015. године, у нејавној седници већа одржаној дана 11.12.2015. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ ОДБИЈА.

Захтев тужиље за накнаду трошкова управног спора СЕ ОДБИЈА.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужиља А.А. из ... да туженом Покрајинском секретаријату за урбанизам, градитељство и заштиту животне средине на име накнаде трошкова управног спора исплати износ од 18.000,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема пресуде.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем одбијена је жалба тужиље изјављена против решења Секретаријата за грађевинарство и имовину, Служба за грађевинарство Градске управе града Суботица, број IV-04/I-351-8832/2013 од 25.09.2013. године, којим се оставља у целости на снази грађевинска дозвола истог органа број IV-04/I-351-1266/2012 од 02.11.2012. године, којом је инвеститорима Б.Б. и В.В., обоје из ..., ... бр. ..., одборена доградња породичног стамбеног објекта у ..., у улици ... број ..., на парцели број ... К.О.

У тужби поднетој Управном суду дана 10.01.2014. године, тужиља оспорава законитост решења туженог органа. Истиче да је доградња дозвољена на нелегално

саграђеном објекту, с обзиром да је у тренутку издавања дозволе на парцели већ постојао стамбени објекат који се користио као пословни (главни објекат), а други засебни стамбени објекат, као и трећи стамбени објекат, саграђени су у дворишту пре неколико година на међи са тужиљом без грађевинске дозволе. Стога сматра да су грађевинском дозволом инвеститори добили могућност да нелегално озаконе већ сазидао приземље објекта и на исти подигну спрат и поткровље сходно оспореној грађевинској дозволи, која није у складу са усвојеним планским документима. Указује да је доградња дозвољена на међи, односно на линији суседне грађевинске парцеле, па су се морала предвидети правила грађења која су регулисана ГП Суботица – Палић до 2020. године. Указује да према наведеном плану предметна парцела се налази у делу блока 4.2. и да је тај блок намењен породичном становању, средње густине и вишепородичном становању средње густине спратности до П+3+Пк. Указује на чињеницу да је локацијском дозволом предвиђена минимална удаљеност између објеката од 5,00м када се радови не изводе на међи, а да је у случају градње на међи удаљеност у ГП дефинисана у зависности од планиране висине објекта, односно као $1/2H$ вишег објекта. Како је максимална висина дограђеног стамбеног објекта од нулте коте објекта до највише тачке предвиђена на висини од 12м, то је локацијском и грађевинском дозволом због градње на међи морала да се утврди најмања удаљеност између објеката од 6,00м, а не 5,00м, како је то погрешно утврђено у грађевинској дозволи и решењу Покрајинског секретаријата чији се поништај тражи. Сматра да удаљеност није испоштована у односу на друге објекте. Указује да није размотрен навод тужиље да је количина дневне осунчаности њене парцеле сведена на минимум, односно да је њен објекат у константном полумраку, односно потпуном мраку од краја јесени до почетка пролећа, 80% дана. Указује да тужиља има двориште уз дограђени објекат, да је ивица разграничења између ње и сувласника њене парцеле на нешто мање од 5,00м до дограђеног објекта, тј. у односу на дограђени део она ни на једном делу није удаљена 5,00м или више, већ мање од тога. Додаје да и поред чињенице да је Генералним планом предвиђено да се приликом градње мора водити рачуна о затеченом стању и количини трајања дневног осунчања, ни првостепени, ни другостепени орган ту чињеницу није утврђивао, а тужилин предлог да се спорне чињенице утврде путем вештака није прихваћен, иако је предложила да она сноси трошкове извођења тог доказа. На усменој јавној расправи одржаној дана 09.12.2015. године, пуномоћник тужиље је изјавила да остаје код поднете тужбе и навода из исте. Поновила је наводе из жалбе и тужбе, који се односе на осунчаност парцеле тужиље и указала да се ради о простору 8 x 3м, такозвано слободно двориште, које нема довољно осунчаности, с обзиром на висину подигнутих објеката од 10 и 12м. Указала је да је тужиља помоћни објекат у свом дворишном делу саградила за одлагање огрева, да је легализација истог у току, док у односу на предлог тужиље за одређивање вештачења и свега што је након тога уследило, остаје у свему код жалбених навода и изнетог становишта које понавља и у тужби да је спорну чињеницу осунчаности требало утврдити путем вештака, а не како је то тужени одредио путем овлашћеног лица туженог органа. Предлаже да суд тужбу уважи, оспорено решење поништи и предмет врати туженом на поновно одлучивање, као и да обавезе туженог да тужиљи накнади трошкове спора према приложеном трошковнику, на основу ког потражује износ од 16.000,00 динара за заступање тужиље и за таксе.

У писменом одговору на тужбу, тужени орган је у свему остао код разлога изнетих у образложењу оспореног решења. На усменој јавној расправи пуномоћник туженог је изјавила да остаје у свему код одговора на тужбу и нарочито указала да остаје у свему код навода из образложења оспореног решења у делу који се тиче поступка издавања локацијске дозволе и услова за исту, а која је постала правноснажна и није оспоравана. Остала је код датих разлога у образложењу оспореног решења и у односу на удаљеност објекта. Предлаже да суд тужбу

одбије као неосновану и обавезе тужилу на накнаду трошкова управног спора, и то на име приступа за расправу износ од 18.000,00 динара.

Заинтересована лица Б.Б. и В.В., обоје из ..., нису доставили суду писмени одговор на тужбу. На усменој јавној расправи изјавили су да се у свему придружују наводима туженог органа. Б.Б. је истакао да је суштина у спорној удаљености која се утврђивала на лицу места и указао на мерење које је извршено по питању одстојања у односу на главни објекат, с тим што је додао да помоћни објекат није легализован. Предлаже да суд тужбу одбије као неосновану.

Оцењујући законитост оспореног решења, у границама захтева из тужбе, у смислу одредбе члана 41. став 1. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", бр. 111/09), ценећи наводе тужбе и одговора на тужбу, наводе странака на усменој јавној расправи и ценећи целокупне списе ове управне ствари, Управни суд је тужбу одбио као неосновану.

Из списка предмета и разлога образложења оспорног решења произлази да је пред првостепеним органом окончан поступак издавања грађевинске дозволе за доградњу породичног стамбеног објекта у Суботици, у улици ... бр. ..., на парцели број ... КО..., инвеститорима Б.Б. и В.В. из ..., ... број ..., издавањем дозволе и достављањем исте 05.11.2011. године. На издату грађевинску дозволу у законском року није поднета жалба. А.А. из ..., овде тужила, поднела је првостепеном органу дана 29.05.2013. године предлог ради понављања поступка издавања грађевинске дозволе издате од овог органа под бројем IV-04/I-351-1266/2012 од 02.11.2012. године. У предлогу је навела да је сувласница парцеле број ..., која је суседна са парцелом на којој су инвеститори Б.Б. и В.В. 20.05.2013. године започели извођење грађевинских радова, као и да је за предметну грађевинску дозволу сазнала након започињања наведених радова и то путем прибављања оверене фотокопије ове дозволе од Секретаријата за општу управу и заједничке послове. Сматра да предметна грађевинска дозвола није издата у складу са Генералним планом Суботица – Палић до 2020. године ("Службени лист Општине Суботица", бр. 16/06, 17/06 и 28/06), како у делу одобрене спратности будућег објекта, тако и његове удаљености од објекта на парцели на којој је она сувласник. Такође је истакла да локацијска и грађевинска дозвола нису међусобно сагласне, да није видљиво како ће се обезбедити стабилност суседних објеката, с обзиром да је грађење одобрено на међи, као и да су основ за доношење ове предметне дозволе били неистинити наводи странке. Закључком првостепеног органа број IV-04/I-351-8832/2013 од 14.08.2013. године усвојен је предлог А.А. из ... и дозвољено понављање поступка окончаног издавањем грађевинске дозволе, из разлога предвиђеног чланом 239. став 1. тачка 9. Закона о општем управном поступку, јер је подносилац предлога приказала доказ да је сувласник на парцели број ... КО ..., која је суседна парцели ... КО ..., на којој је наведеном грађевинском дозволом дозвољена доградња. Првостепени орган је у поновљеном поступку дана 17.09.2013. године одржао усмену расправу којој су присуствовали инвеститор Б.Б. и Ивошевић Светлана, адвокат из Суботице, пуномоћник тужиле. Након давања изјава, пуномоћник тужиле је остала код предлога да се на лицу места изврши утврђивање дневне осунчаности на парцели тужиле путем вештака грађевинске струке. Првостепени орган је усвојио предлог за увиђај на околност осунчаности, али не и за вештачење путем вештака, будући да тужени орган има запослена лица грађевинске струке са лиценцом. Присутна лица су без примедби потписала записник. Дана 20.09.2013. године првостепени орган је извршио увиђај на лицу места на адреси у улици ... број ... у ..., у присуству Б.Б., А.А. и њеног пуномоћника Светлане Ивошевић, на околност дневне осунчаности на парцели ... КО У записнику је наведено да је извршено мерење затечених објеката на парцели, да је удаљеност стамбеног објекта од

суседног објекта 8,20 м, а удаљеност стамбеног објекта до куле стамбеног објекта је 10,70 м. Удаљеност од регулационе линије до оgrade која раздваја делове парцеле је 8,20 м, а удаљеност стамбеног објекта до помоћног објекта на парцели је 2,80 м. Висина оgrade је 2м у делу пуне и то 0,5м транспарента обрасла бршљеном. Чеони део дворишне оgrade је цца 3,00м, а констатовано је да постоји и дрвеће висине 11м. На основу утврђених чињеница, првостепени орган је у поновљеном поступку оставио у целисти на снази грађевинску дозволу број IV-04/I-351-1266/2012 од 02.11.2012. године. Тужени орган је оспореним решењем одбио жалбу тужиље изјављену против првостепеног решења, налазећи да је првостепено решење у свему правилно и на закону засновано.

По оцини Управног суда, правилан је закључак туженог органа да је првостепени орган након спроведеног поновног поступка, правилно оставио на снази предметну грађевинску дозволу. Ово стога што је оцинио да су инвеститори уз захтев приложили документацију прописану чланом 135. став 1. Закона о планирању и изградњи („Службени гласник РС“ бр. 72/09...121/12), да је првостепени орган поново, у складу са чланом 135. став 8. истог закона, преиспитао да ли је главни АГ пројекат урађен у складу са правилима грађења садржаним у локацијској дозволи и утврдио је да је доградња предметног објекта висине 12м, дозвољена на међи са суседном парцелом, а да је највећа удаљеност између постојећих објеката и дограђеног објекта ЦЦА 8,5м, чиме је испуњен услов из локацијске дозволе, да је најмања дозвољена удаљеност између објеката на сопственој парцели и у односу на изграђене објекте на суседној парцели 5,0м, а грађевинском дозволом је предвиђена доградња објекта спратности П+1+Пк, како је то утврђено у правилима грађења из локацијске дозволе. Утврђено је да се према Генералном плану Суботица – Палић до 2020. године парцела број ... налази у делу блока 4.2., који је намењен за породично становање средњих густина, да је за доградњу породичних стамбених објеката у том блоку дефинисана максимална спратност П+1+Пк, те је погрешан навод тужиље да се предметна парцела налази у реону породичног, односно вишепородичног становања средњих густина, за који је прописана спратност до П+3+Пк. Такође је из катастарско-топографског плана, који је део главног АГ пројекта, утврђено да је удаљеност предметног дограђеног дела стамбеног објекта од главног објекта на суседној парцели број ... већа од 6,00м, чиме је удовољено правилу да је минимална удаљеност између објеката 5м, односно $\frac{1}{2}$ висине вишег објекта. Стога је тужени правилно закључио да је у поновљеном поступку првостепени орган правилно оцинио, у складу са чланом 248. Закона о општем управном поступку, да предметну грађевинску дозволу треба оставити на снази.

Тужени орган је ценио наводе жалбе, које тужиља понавља и у тужби и за исте дао јасне и образложене разлоге, које у свему као правилне прихвата и овај суд.

Правилан је закључак туженог органа да су одлучне чињенице за решавање ове управне ствари, да су инвеститори уз захтев за издавање грађевинске дозволе поднели сву законом прописану документацију, у складу са чланом 135. став 1. Закона о планирању и изградњи и да је главни пројекат урађен у складу са правилима грађења садржаним у локацијској дозволи (која није оспоравана), што је неспорно утврђено, како у погледу дозвољене спратности (П+1+Пк), висине објекта (планом је дозвољена висина 12м), а према главном пројекту висина објекта је 11,17м, локације на парцели)дозвољена је изградња на међи са парцелом тужиље, у продужетку постојећег стамбеног објекта) и у погледу удаљености од главног објекта на суседној парцели која је у конкретном случају и већа од минимално дозвољене.

Суд је ценио и остале наводе изнете у тужби, али имајући у виду изнето, налази да су исти без утицаја на другачију одлуку у овој управној ствари. Тужила није навела ниједну нову околност, нити пружила нови доказ, који није цењен у спроведеном управном поступку, а који би могао бити од утицаја на другачије одлучивање.

На основу изнетог, ценећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиле, Управни суд је, применом одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, бр. 111/09) одлучио као у ставу 1. диспозитива пресуде.

Имајући у виду да је тужба одбијена, суд је применом одредби члана 66., члана 67. и члана 74. Закона о управним споровима и сходном применом одредбе члана 153. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...55/14), одбио захтев тужиле за наканду трошкова управног спора. Применом истих законских одредби и одредбе чл. 162. Закона о парничном поступку, суд је обавезао тужилу да туженом органу на име накнаде трошкова управног спора исплати износ од 18.000,00 динара за приступ пуномоћника туженог на расправу, сагласно Тарифи о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Службени гласник РС“, бр. 121/12).

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 11.12.2015 године, III-4 У. 503/14

Записничар
Наташа Малинић,с.р.

Председник већа-судија
Гордана Сукновић Бојација,с.р.

**За тачност отправака
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић**

ЉД